Ročník 2020

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 69 **Rozeslána dne 24. dubna 2020** **Cena Kč 84,–**

OBSAH:

185. Zákon o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 na odvětví cestovního ruchu

186. Zákon, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů

187. Zákon o prodloužení lhůt pro konání doplňovacích voleb do Senátu

188. Zákon o zvláštních pravidlech pro vzdělávání a rozhodování na vysokých školách v roce 2020 a o posuzování doby studia pro účely dalších zákonů

189. Zákon, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů

190. Zákon, kterým se mění zákon č. 39/2020 Sb., o realitním zprostředkování a o změně souvisejících zákonů (zákon o realitním zprostředkování)

191. Zákon o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu

192. Zákon, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů

185

ZÁKON

ze dne 16. dubna 2020

o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 na odvětví cestovního ruchu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje některá opatření v oblasti cestovního ruchu v souvislosti s epidemií koronaviru označovaného jako SARS CoV-2.

§ 2

Působnost

Tento zákon se použije na zájezdy[1]) s termínem zahájení od 20. února 2020 do 31. srpna 2020.

§ 3

Ochranná doba

(1) Ochranná doba je doba, o kterou se odkládá vrácení plateb uhrazených zákazníkem nebo v jeho prospěch za zájezd, jestliže tento peněžitý dluh vznikl pořadateli zájezdu (dále jen „pořadatel") v důsledku odstoupení od smlouvy o zájezdu podle § 2535 nebo § 2536 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku.

(2) Ochranná doba počíná běžet dnem doručení poukazu na zájezd[2]) zákazníkovi a končí dnem 31. srpna 2021, neskončí-li podle tohoto zákona dříve.

(3) Je-li zákazníkem osoba, která je ke dni doručení oznámení pořadatele o využití ochranné doby držitelem průkazu osoby se zdravotním postižením[3]), osoba vedená v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, osoba těhotná, osoba čerpající mateřskou nebo rodičovskou dovolenou, osoba starší 65 let nebo osamělý rodič[4]) pečující o nezaopatřené dítě[5]), ochranná doba končí oznámením zákazníka o odmítnutí poukazu na zájezd. Ochranná doba končí oznámením zákazníka o odmítnutí poukazu na zájezd dále v případě zaměstnance, který ke dni doručení oznámení pořadatele o využití ochranné doby nemohl po dobu nejméně 30 dnů konat práci pro jiné překážky na straně zaměstnavatele podle § 208 a 209 zákoníku práce. Ochranná doba končí oznámením zákazníka o odmítnutí poukazu na zájezd také v případě škol a školských zařízení, které jsou zapsány do rejstříku škol a školských zařízení[6]).

Poukaz na zájezd

§ 4

(1) Rozhodne-li se pořadatel využít ochrannou dobu, oznámí to písemně zákazníkovi a vystaví mu poukaz na zájezd nejméně v hodnotě veškerých plateb uhrazených zákazníkem nebo v jeho prospěch za zájezd.

(2) Poukaz na zájezd je platný po dobu trvání ochranné doby.

---

[1]) § 1b zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění zákona č. 111/2018 Sb.

[2]) § 4a zákona č. 159/1999 Sb., ve znění zákona č. 341/2015 Sb.

[3]) § 34 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) § 7 odst. 7 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 11 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb.

[6]) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Poukaz na zájezd obsahuje zejména

a) peněžní částku odpovídající hodnotě veškerých plateb uhrazených zákazníkem za zájezd,

b) obchodní firmu nebo název nebo jméno a příjmení pořadatele, jeho identifikační číslo osoby a adresu sídla a

c) datum začátku a konce platnosti poukazu na zájezd.

(4) Pořadatel předá zákazníkovi poukaz na zájezd v listinné podobě; v elektronické podobě je možné poukaz na zájezd zákazníkovi předat, jestliže byla původní smlouva o zájezdu uzavřena prostředky komunikace na dálku nebo s tím zákazník vyslovil souhlas.

(5) Poukaz na zájezd musí být zajištěn pro případ úpadku pořadatele podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu.

§ 5

Zákazník, u něhož jsou splněny podmínky podle § 3 odst. 3, může odmítnout poukaz na zájezd oznámením pořadateli. Zákazník je současně povinen pořadateli vrátit vydaný poukaz na zájezd.

§ 6

(1) Po dobu trvání ochranné doby na žádost zákazníka pořadatel nabídne zákazníkovi náhradní zájezd, stejné nebo vyšší jakosti, než jaká byla sjednána v původní smlouvě o zájezdu.

(2) Je-li navrhovaný náhradní zájezd stejné jakosti, nesmí pořadatel požadovat od zákazníka nad rámec poukazu na zájezd doplacení případného rozdílu v ceně oproti původní smlouvě o zájezdu. Je-li navrhovaný náhradní zájezd vyšší jakosti, je zákazník povinen zaplatit rozdíl v ceně jen tehdy, jestliže pořadatel zákazníkovi nabídl současně také zájezd stejné jakosti a zákazník této nabídky nevyužil.

(3) Ochranná doba končí, jestliže pořadatel nenabídl zákazníkovi náhradní zájezd do 30 dnů ode dne, kdy zákazník požádal pořadatele o nabídku náhradního zájezdu.

(4) Peněžitý dluh pořadatele, jehož plnění bylo odloženo po dobu trvání ochranné doby, se považuje za splněný využitím poukazu na zájezd k úhradě ceny náhradního zájezdu, která není nižší než peněžní částka podle § 4 odst. 3 písm. a).

(5) V případě, že zákazník nepožádá pořadatele o náhradní zájezd nebo nevyužije nabídky pořadatele k uzavření smlouvy o zájezdu, vrátí pořadatel zákazníkovi veškeré uhrazené platby nejpozději do 14 dnů od skončení ochranné doby.

§ 7

Odstupné

(1) Zanikla-li smlouva o zájezdu podle § 2533 občanského zákoníku a bylo zaplaceno odstupné, vydá pořadatel zákazníkovi na jeho žádost poukaz na zájezd v hodnotě nejméně 10 % zaplaceného odstupného, a to do 14 dnů ode dne, kdy zákazník požádal pořadatele o vydání poukazu na zájezd.

(2) O vydání poukazu na zájezd podle odstavce 1 může zákazník požádat do 3 měsíců ode dne zániku smlouvy o zájezdu podle odstavce 1.

(3) Doba platnosti poukazu na zájezd vydaného podle odstavce 1 je nejméně 12 měsíců ode dne jeho vydání.

(4) Poukaz na zájezd vydaný podle odstavce 1 obsahuje zejména

a) peněžní částku odpovídající hodnotě odstupného,

b) obchodní firmu nebo název nebo jméno a příjmení pořadatele, jeho identifikační číslo osoby a adresu sídla a

c) datum začátku a konce platnosti poukazu na zájezd.

(5) Na poukaz na zájezd vydaný podle odstavce 1 se ustanovení § 3 až 6 nepoužijí, s výjimkou § 4 odst. 4 a 5.

§ 8

Pořadatel zájezdu jasným, srozumitelným a zřetelným způsobem písemně poučí zákazníka o jeho právech podle tohoto zákona. Učiní tak nejpozději při vystavení poukazu na zájezd či zániku smlouvy podle § 2533 občanského zákoníku.

§ 9

Společné ustanovení

K ujednáním, která omezují nebo vylučují zvláštní práva stanovená tímto zákonem k ochraně zákazníka, se nepřihlíží.

§ 10

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

186

ZÁKON

ze dne 16. dubna 2020,

kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o spotřebitelském úvěru

V § 122 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 303/2017 Sb. a zákona č. 307/2018 Sb., se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) U dluhu ze spotřebitelského úvěru, s jehož plněním je spotřebitel v prodlení delším než 90 dnů, vzniká věřiteli právo pouze na úrok, který odpovídá úroku určenému zápůjční úrokovou sazbou ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, nebyl-li sjednán úrok nižší.

(5) Odstavce 1, 2 a 4 se použijí obdobně i na odloženou platbu, peněžitou zápůjčku, úvěr nebo obdobnou finanční službu, kde dlužník, který je fyzickou osobou, avšak není spotřebitelem, je v prodlení delším než 90 dnů s plněním peněžitého dluhu. Souhrn výše všech uplatněných smluvních pokut v takovém případě nesmí přesáhnout součin čísla 0,5 a celkové výše odložené platby, peněžité zápůjčky, úvěru nebo obdobné finanční služby.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Dostal-li se dlužník do prodlení s plněním povinností vyplývajících ze smlouvy o odložené platbě, peněžité zápůjčce, úvěru nebo obdobné finanční službě po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se namísto příslušných ustanovení smlouvy, pokud jsou v rozporu s § 122 odst. 4 nebo 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, § 122 odst. 4 nebo 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i když byla smlouva uzavřena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Byl-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona sjednán úrok z prodlení, který převyšuje úrok z prodlení nejvýše přípustný podle § 122 odst. 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se rozdíl mezi uplatněným a nejvýše přípustným úrokem z prodlení pro účely § 122 odst. 1 písm. a) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za náklady, které věřiteli vznikly v souvislosti s prodlením dlužníka; v rozsahu, v němž tento rozdíl převyšuje účelně vynaložené náklady, se tento rozdíl pro účely § 122 odst. 2 a 5 věty druhé zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za smluvní pokutu.

3. Byla-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona sjednána smluvní pokuta, která převyšuje smluvní pokutu nejvýše přípustnou podle § 122 odst. 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se rozdíl mezi uplatněnou a nejvýše přípustnou smluvní pokutou pro účely § 122 odst. 1 písm. a) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za náklady, které věřiteli vznikly v souvislosti s prodlením dlužníka; v rozsahu, v němž tento rozdíl převyšuje účelně vynaložené náklady, se tento rozdíl pro účely § 122 odst. 1 písm. b) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za úrok z prodlení.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

187

ZÁKON

ze dne 17. dubna 2020

o prodloužení lhůt pro konání doplňovacích voleb do Senátu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Prodloužení lhůt pro konání doplňovacích voleb do Senátu

V souladu s čl. 10 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, se prodlužují lhůty pro konání doplňovacích voleb do Senátu Parlamentu České republiky vyhlášených ve volebním obvodu č. 32 rozhodnutím prezidenta republiky č. 23/2020 Sb., o vyhlášení doplňovacích voleb do Senátu Parlamentu České republiky, (dále jen „volby“).

§ 2

Stanovení dnů konání voleb

Dny konání voleb stanoví prezident republiky nejpozději 20 dnů před prvním dnem voleb tak, aby se první kolo voleb i případné druhé kolo voleb uskutečnily do 30. června 2020.

§ 3

Počítání lhůt

Pro počítání lhůt podle zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, které neuplynuly do 15. března 2020, jsou rozhodné dny konání voleb stanovené podle § 2.

§ 4

Dosavadní průběh přípravy voleb

(1) Dosavadní úkony uskutečněné při přípravě voleb včetně úkonů ve věcech registrace a ustavování okrskových volebních komisí zůstávají v platnosti.

(2) Voličské průkazy pro volby vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona lze použít ve dnech konání voleb stanovených podle § 2.

§ 5

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

188

ZÁKON

ze dne 17. dubna 2020

o zvláštních pravidlech pro vzdělávání a rozhodování na vysokých školách v roce 2020 a o posuzování doby studia pro účely dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Působnost zákona

(1) Tento zákon v souvislosti s nouzovým stavem vyhlášeným dne 12. března 2020 upravuje pro oblast vysokého školství pro kalendářní rok 2020 zvláštní pravidla týkající se studia na vysokých školách a činnosti orgánů vysokých škol a některé související otázky.

(2) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vysokých školách“) se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Tento zákon se použije na veřejné vysoké školy a přiměřeně na soukromé a státní vysoké školy.

ČÁST DRUHÁ

STUDIUM NA VYSOKÉ ŠKOLE

§ 2

Zohlednění narušení studia

(1) Doba studia ve studijním programu připadající na období od 1. března 2020 do 31. srpna 2020 (dále jen „doba narušeného studia“) se nezapočítává do

a) doby studia podle § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách pro účely stanovení poplatku za studium,

b) maximální doby studia pro účely plnění studijních povinností, je-li taková doba vnitřním předpisem vysoké školy stanovena,

c) maximální doby studia pro účely přiznávání stipendií vysokou školou, je-li taková doba vnitřním předpisem vysoké školy stanovena.

(2) Doba, po kterou se přiznává stipendium podle § 91 odst. 3 zákona o vysokých školách, se prodlužuje o dobu narušeného studia, nejdéle však do doby řádného ukončení studia.

(3) Má-li v době narušeného studia osoba studium přerušené podle § 54 zákona o vysokých školách, nezapočítává se tato doba do celkové doby přerušení, pokud o to požádá.

§ 3

Přijímání ke studiu

(1) Vysoká škola může stanovit nový termín ověřování splnění podmínek přijetí ke studiu podle § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách (dále jen „ověřování“). Nově stanovený termín ověřování vysoká škola zveřejní alespoň 15 dnů přede dnem jeho konání.

(2) Vysoká škola může využít pro ověřování také distanční formy ověřování. Je-li ověřování prováděno prezenční formou a není-li obnovena osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole vycházející z rozhodnutí orgánu veřejné moci (dále jen „osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole“) alespoň 15 dnů před zveřejněným dnem ověřování, zveřejní vysoká škola nový termín, který stanoví nejdříve na patnáctý den po obnovení možnosti osobní přítomnosti studentů při výuce a zkouškách.

(3) Není-li možné konat ověřování podle původních podmínek, může je vysoká škola stanovit nově a zveřejnit je nejpozději 15 dnů přede dnem ověřování.

§ 4

Přijetí ke studiu a zápis do studia

(1) Nemůže-li uchazeč, který splnil ostatní podmínky přijetí ke studiu ve studijním programu, předložit doklad prokazující splnění podmínky

a) dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou, jde-li o přijetí ke studiu v bakalářském nebo v magisterském studijním programu,

b) řádného ukončení studia v kterémkoliv typu studijního programu, jde-li o přijetí ke studiu v magisterském studijním programu, nebo

c) řádného ukončení studia v magisterském studijním programu, jde-li o přijetí ke studiu v doktorském studijním programu,

lze jej přijmout ke studiu a zapsat do studia podmíněně.

(2) Pokud podmíněně zapsaný student nepředloží doklad podle odstavce 1 nejpozději do 45 dnů po začátku akademického roku 2020/2021, pozbude po uplynutí této lhůty přijetí ke studiu a zápis do studia platnosti a účinnosti a takový student se považuje za osobu, která nebyla ke studiu zapsána.

§ 5

Státní zkoušky

(1) V době, kdy je osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole na základě opatření přijatého podle jiného zákona omezena, může vysoká škola pro vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia a obhajoby disertační práce využít distanční způsoby, bude-li splněna podmínka alespoň distanční účasti zkušební komise při konání státní zkoušky. Státní zkouška předepsaná na závěr studia a obhajoba disertační práce konaná distančním způsobem nemusí být veřejná za předpokladu, že o jejím průběhu vysoká škola pořídí zvukový nebo zvukový a obrazový záznam a uchová jej po dobu 5 let. Záznam vysoká škola poskytne pouze orgánu veřejné moci při výkonu jeho pravomocí, a to na jeho žádost.

(2) Termín konání státní závěrečné zkoušky zveřejní vysoká škola nejpozději 15 dnů přede dnem jejího konání na svých webových stránkách. Student musí být s termínem prokazatelně seznámen.

(3) Navrhne-li vysoká škola studentovi možnost vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia nebo obhajoby disertační práce distanční formou, sdělí mu současně též způsob jejího vykonání a technické či materiální požadavky. Nelze-li ji vykonat distanční formou, umožní vysoká škola studentovi vykonat státní závěrečnou zkoušku prezenčně po obnovení možnosti osobní přítomnosti studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí i v případě, že osobní přítomnost studenta nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole není možná z důvodu jiných opatření orgánu veřejné moci souvisejících s výskytem koronaviru označovaného jako SARS CoV-2, a to i jiného státu.

§ 6

Průběh studia a harmonogram akademického roku

(1) Zkoušky a jiné studijní povinnosti a podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu, je možné v době, kdy je osobní přítomnost studenta při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole na základě opatření přijatého podle jiného zákona omezena, plnit a ověřovat distančně.

(2) Vysoká škola může v době, kdy není možná osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole, při výuce využívat nástroje distančního vzdělávání.

(3) Akademický rok může být z důvodu omezení vycházejících z nouzového stavu nebo omezení osobní přítomnosti studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole z rozhodnutí rektora prodloužen či zkrácen.

ČÁST TŘETÍ

ORGÁNY VYSOKÉ ŠKOLY A FAKULTY

§ 7

(1) Kolektivní samosprávné orgány vysoké školy nebo fakulty, u nichž se předpokládá hlasování, mohou v době, kdy je osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole na základě opatření přijatého podle jiného

zákona omezena, provádět jednání a hlasování mimo zasedání prostředky komunikace na dálku. Usnese-li se na tom daný orgán, může se veřejným hlasováním usnášet i o věcech, které podle zákona o vysokých školách nebo vnitřního předpisu vyžadují tajné hlasování. Bližší podmínky hlasování stanoví osoba, která stojí v čele příslušného samosprávného orgánu vysoké školy nebo fakulty.

(2) V případě, že funkční období orgánu nebo členů orgánu vysoké školy nebo fakulty má skončit v období mezi dnem vyhlášení nouzového stavu a sto dvacátým dnem po ukončení nouzového stavu, prodlužuje se toto období do sto dvacátého dne po ukončení nouzového stavu. Věta první se nepoužije v případě, že dojde ke jmenování nástupce dosavadního rektora vysoké školy nebo děkana fakulty nejpozději do skončení funkčního období jeho předchůdce.

ČÁST ČTVRTÁ

DOBA STUDIA PRO ÚČELY DALŠÍCH ZÁKONŮ

§ 8

(1) Doba, po kterou je stát podle jiného zákona[1]) plátcem pojistného veřejného zdravotního pojištění za osobu starší 26 let studující prvně v doktorském studijním programu uskutečňovaném vysokou školou v České republice v prezenční formě studia, se prodlužuje o dobu narušeného studia, nejdéle však do doby řádného ukončení studia.

(2) Pro účely zákona o státní sociální podpoře, zákona o důchodovém pojištění a zákona o veřejném zdravotním pojištění, jakož i pro účely zákonů, které na některý z těchto zákonů odkazují, se na podmíněně zapsaného studenta hledí jako na studenta podle § 61 zákona o vysokých školách. Na podmíněně zapsaného studenta, který ve lhůtě podle § 4 odst. 2 nedoloží doklad podle § 4 odst. 1, se věta první vztahuje do 45 dnů po začátku akademického roku 2020/ /2021.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

[1]) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

189

ZÁKON

ze dne 16. dubna 2020,

kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění zákona č. 37/2004 Sb., zákona č. 39/2004 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 341/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 113/2020 Sb. a zákona č. 117/2020 Sb., se mění takto:

1. Za § 9d se vkládá nový § 10, který včetně nadpisu zní:

„§ 10

Online zprostředkování

(1) Kdo zprostředkuje prostřednictvím prostředku komunikace na dálku kontakt poskytovatele služeb cestovního ruchu se zákazníkem za účelem uzavření smlouvy o službě cestovního ruchu podle § 1a, je povinen sdělit obecnímu živnostenskému úřadu do 30 dnů od doručení jeho výzvy

a) počet uzavřených smluv o službě cestovního ruchu za období uvedené ve výzvě,
b) celkovou cenu za služby cestovního ruchu za období uvedené ve výzvě,
c) adresu místa, na které jsou služby cestovního ruchu poskytovány, a
d) označení poskytovatele služby, se kterým zákazníkovi zprostředkoval uzavření smlouvy související s poskytováním služeb cestovního ruchu, a to
   1. u fyzické osoby její jméno a příjmení, datum narození a adresu trvalého bydliště,
   2. u podnikající fyzické osoby její jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, adresu sídla a identifikační číslo osoby,
   3. u právnické osoby její obchodní firmu nebo název, adresu sídla a identifikační číslo osoby a
   4. další kontaktní údaje osob uvedených v bodech 1 až 3, pokud jsou zprostředkovateli známy.

(2) Obecní živnostenský úřad může předat jinému orgánu vykonávajícímu veřejnou moc na základě jeho žádosti údaje získané podle odstavce 1.“.

2. V § 10b se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Zprostředkovatel podle § 10 odst. 1 se dopustí přestupku tím, že živnostenskému úřadu na výzvu a ve stanovené lhůtě nesdělí údaje podle § 10 odst. 1.“.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

3. V § 10b odst. 10 písm. b) se slova „nebo 6“ nahrazují slovy „ , 6 nebo 9“.

4. V § 10b se doplňuje odstavec 11, který zní:

„(11) Za přestupek podle odstavce 9 lze uložit též zveřejnění rozhodnutí o přestupku.“.

Čl. II

Technická notifikace

Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

190

ZÁKON

ze dne 16. dubna 2020,

kterým se mění zákon č. 39/2020 Sb., o realitním zprostředkování a o změně souvisejících zákonů (zákon o realitním zprostředkování)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V § 25 bodě 1 větě první zákona č. 39/2020 Sb., o realitním zprostředkování a o změně souvisejících zákonů (zákon o realitním zprostředkování), se číslo „6“ nahrazuje číslem „12“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Podnikatel, který je fyzickou osobou, který po dni účinnosti tohoto zákona zahájí činnost realitního zprostředkování podle zákona č. 39/2020 Sb. a je oprávněn tuto činnost poskytovat na základě smlouvy uzavřené v písemné formě s osobou, jež je realitním zprostředkovatelem, pouze jménem takové osoby nebo svým jménem s nezaměnitelným užitím obchodního jména či obchodní značky takové osoby, může poskytovat realitní zprostředkování na základě živnosti ohlašovací volné „58. Nákup, prodej, správa a údržba nemovitostí“, avšak nejdéle 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Uplynutím této doby jeho oprávnění k poskytování realitního zprostředkování v rámci uvedené živnosti ohlašovací volné zaniká.

2. Podnikatel poskytující realitní zprostředkování podle bodu 1 není oprávněn poskytovat úschovu peněžních prostředků za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy ani za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 zákona č. 39/2020 Sb. Porušením této podmínky se dopustí přestupku, za který lze uložit pokutu až do výše dle § 21 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem následujícím po dni jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

191

ZÁKON

ze dne 17. dubna 2020

o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZMÍRNĚNÍ DOPADŮ EPIDEMIE KORONAVIRU

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Vymezení pojmů

(1) Nouzovým stavem se pro účely tohoto zákona rozumí nouzový stav vyhlášený v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky vládou České republiky v roce 2020 z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu nového koronaviru /označovaný jako SARS CoV-2/ na území České republiky.

(2) Mimořádným opatřením při epidemii se pro účely tohoto zákona rozumí

a) krizové opatření podle § 2 písm. c) krizového zákona přijaté vládou České republiky v době nouzového stavu,

b) mimořádné opatření vydané v roce 2020 Ministerstvem zdravotnictví na základě § 69 odst. 1 písm. b) nebo § 69 odst. 1 písm. i), § 69 odst. 2 a § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2,

c) mimořádné opatření vydané v roce 2020 krajskou hygienickou stanicí na základě § 69 odst. 1 písm. b), § 69 odst. 2, § 82 odst. 1 a § 82 odst. 2 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví k zamezení dalšího šíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O MOŽNOSTI PROMINUTÍ ZMEŠKÁNÍ LHŮT

§ 2

Prominutí zmeškání lhůty v občanském soudním řízení

(1) Zmeškal-li účastník nebo jeho zástupce v občanském soudním řízení lhůtu k provedení úkonu z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 58 občanského soudního řádu i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje.

(2) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm, s výjimkou opravných prostředků, kde o prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud prvního stupně.

(3) Návrh na prominutí zmeškání lhůty v občanském soudním řízení z důvodu podle odstavce 1 je třeba podat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ním spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání návrhu podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(4) Zmeškal-li žalovaný lhůtu k vyjádření podle § 114b odst. 1 občanského soudního řádu z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které mu znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo vyjádření učinit, rozhodne soud

na návrh žalovaného o prominutí zmeškání této lhůty a o zrušení rozsudku pro uznání podle § 153a odst. 3 občanského soudního řádu. Pokud žalovaný proti rozsudku pro uznání podal i odvolání a návrhu podle věty první bylo pravomocně vyhověno, k odvolání se nepřihlíží.

§ 3

Prominutí zmeškání lhůty ve správním soudnictví

(1) Zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.

(2) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví z důvodu podle odstavce 1 je třeba podat do dvou týdnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než dva týdny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

§ 4

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení

(1) Na žádost osoby, která v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškala lhůtu stanovenou k provedení úkonů v řízení o výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o prominutí zmeškání této lhůty, pokud k němu došlo v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která této osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala úkon učinit.

(2) Týká-li se žádost prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti usnesení o příklepu ve výkonu rozhodnutí prodejem nemovitých věcí a postižením obchodního závodu, v němž dochází k prodeji závodu, případně ve výkonu rozhodnutí postižením jiných majetkových práv, odstavec 1 se nepoužije, přešlo-li na vydražitele vlastnické právo; k žádosti o prominutí zmeškání lhůty se v takovém případě nepřihlíží.

(3) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení o výkonu rozhodnutí je třeba podat do 7 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 7 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(4) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud příslušný k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí. Proti rozhodnutí soudu není odvolání přípustné.

(5) Rozhodnutí, kterým soud žádosti o prominutí zmeškání lhůty vyhoví, se doručuje osobě podle odstavce 1 a účastníkům řízení. Rozhodnutí, kterým soud žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítne, se doručuje pouze osobě podle odstavce 1.

(6) V řízení o výkonu rozhodnutí lze podat návrh na zastavení výkonu rozhodnutí z důvodů podle § 268 odst. 1 písm. a), b) a h) občanského soudního řádu, i pokud výkon rozhodnutí byl skončen provedením během účinnosti mimořádného opatření. Návrh na zastavení výkonu rozhodnutí může účastník nebo jeho zástupce podat tehdy, pokud ho nemohl podat během účinnosti mimořádného opatření dříve, než byl výkon rozhodnutí proveden, z omluvitelného důvodu, který spočívá v omezení plynoucím z mimořádného opatření proti epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo návrh podat.

(7) V exekučním řízení se odstavce 1 až 6 použijí obdobně. Úkony soudu podle odstavců 1 až 5 provádí soudní exekutor; o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání opravného prostředku rozhoduje exekuční soud, týká-li se žádost o prominutí lhůty k podání opravného prostředku proti rozhodnutí soudu, nebo v ostatních případech soudní exekutor. V případech zvláštního zřetele hodných se § 57 exekučního řádu nepoužije.

(8) Zmeškal-li povinný v exekučním řízení lhůtu ke splnění vymáhaného nároku podle § 46 odst. 6 exekučního řádu z omluvitelného důvodu, který spočívá v omezení plynoucím z mimořádného

opatření při epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, a splní-li ve lhůtě 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující splnění vymáhaného nároku podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, vymáhaný nárok a uhradí zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného, vydá soudní exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce, v němž zohlední i případné náklady exekuce a náklady oprávněného, které vznikly při provádění exekuce nad rámec nákladů exekuce podle § 46 odst. 6 exekučního řádu. Uhrazením případných nákladů exekuce a nákladů oprávněného, které vznikly při provádění exekuce nad rámec nákladů exekuce podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, v přiměřené lhůtě určené v příkazu k úhradě nákladů exekuce soudním exekutorem, bude exekuce provedena; nebylo-li uloženo uhrazení takových nákladů exekuce nebo nákladů oprávněného, bude provedena právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce. Jinak exekutor pokračuje v provádění exekuce.

§ 5

Prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení

(1) Na žádost osoby, která v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškala lhůtu stanovenou k provedení úkonů v insolvenčním řízení, rozhodne insolvenční soud o prominutí zmeškání této lhůty, pokud k němu došlo v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která této osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala úkon učinit. To neplatí, bylo-li o věci, které se zmeškaný úkon týká, již rozhodnuto, nebo jsou-li zmeškaným úkonem odvolání či námitky, nabylo-li již rozhodnutí, proti kterému směřují, právní moci; k takové žádosti o prominutí zmeškání lhůty se nepřihlíží.

(2) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení je třeba podat do 7 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 7 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm, s výjimkou opravných prostředků, kde o prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud prvního stupně. Jde-li však o odvolání podle § 93 insolvenčního zákona, rozhoduje o prominutí zmeškání lhůty k jeho podání odvolací soud.

(4) Proti rozhodnutí insolvenčního soudu o žádosti o prominutí zmeškání lhůty není odvolání přípustné. Rozhodnutí, kterým insolvenční soud žádosti vyhoví, se doručuje pouze zveřejněním v insolvenčním rejstříku. Rozhodnutí, kterým soud žádost zamítne, se doručuje zveřejněním v insolvenčním rejstříku a zvlášť pouze osobě podle odstavce 1.

§ 6

Prominutí zmeškání lhůty v řízení podle zákona o Ústavním soudu

(1) V řízení podle zákona o Ústavním soudu nelze odmítnout návrh jen proto, že byl podán po uplynutí lhůty stanovené k jeho podání uvedeným zákonem, jestliže jej navrhovatel podal opožděně v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která mu znemožňovala nebo podstatně ztěžovala návrh podat.

(2) Návrh je třeba podat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující podání návrhu, a je třeba s ním spojit i odůvodněnou žádost o prominutí zmeškání lhůty. Lhůta podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

§ 7

Navrácení lhůty v trestním řízení

(1) Nejde-li o orgán činný v trestním řízení, může ten, kdo v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškal lhůtu k provedení úkonu stanovenou zákony upravujícími trestní řízení nebo na jejich základě, požádat o její navrácení. Navrácení povolí orgán činný v trestním řízení, vůči kterému měl být úkon učiněn nebo který je příslušný rozhodovat o opravném prostředku, pokud byla lhůta zmeškána v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která znemožňovala nebo podstatně ztěžovala této osobě úkon provést. Za podmínek uvedených ve větě druhé lze navrátit i lhůtu k podání dovolání. Ustanovení § 61 trestního řádu tím není dotčeno.

(2) O navrácení lhůty je třeba požádat do tří dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující provedení úkonu. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než tři dny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebyl-li dosud úkon učiněn, je třeba jej učinit spolu s žádostí podle odstavce 1.

§ 8

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o uspokojení majetkového nároku podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

(1) Ministerstvo spravedlnosti usnesením promine lhůtu stanovenou v § 8 odst. 1 a 4 zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., byla-li lhůta zmeškána v době trvání mimořádných opatření při epidemii v důsledku omezení z těchto opatření plynoucích, která oprávněné osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala učinění podání podle § 8 odst. 1 nebo 4 zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení (dále jen „podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“).

(2) O prominutí zmeškání lhůty je třeba požádat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebylo-li dosud podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí učiněno, je třeba jej učinit spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty, jinak se jí Ministerstvo spravedlnosti nezabývá.

(4) Bylo-li zmeškání lhůty prominuto, právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu uplynutím lhůty podle § 8 odst. 1 a 4 zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení nezaniklo.

§ 9

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech

(1) Ministerstvo spravedlnosti usnesením promine lhůtu stanovenou v § 30 odst. 2 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, byla-li lhůta zmeškána v době trvání mimořádných opatření při epidemii v důsledku omezení z těchto opatření plynoucích, která oběti znemožňovala nebo podstatně ztěžovala podání žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů.

(2) O prominutí zmeškání lhůty je třeba požádat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující podání žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebyla-li dosud žádost o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů podána, je třeba ji podat spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty, jinak se Ministerstvo spravedlnosti žádostí o prominutí zmeškání lhůty nezabývá.

(4) Bylo-li zmeškání lhůty prominuto, právo na peněžitou pomoc uplynutím lhůty podle § 30 odst. 2 zákona o obětech trestných činů nezaniklo.

§ 10

Společné ustanovení o odůvodnění rozhodnutí

Rozhodnutí, kterým bylo prominuto zmeškání lhůty nebo kterým bylo povoleno její navrácení z důvodů uvedených v § 2 až 5 a § 7 až 9, nemusí být odůvodněno.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ VE VZTAHU K INSOLVENČNÍMU PRÁVU

§ 11

Zvláštní opatření ve vztahu ke zvláštnímu způsobu doručení v insolvenčním řízení

Neurčí-li insolvenční soud nebo nestanoví-li insolvenční zákon odchylně od § 75 odst. 2 insolvenč-

ního zákona jinak, doručuje se písemnost v insolvenčním řízení zvlášť pouze dlužníku, osobám, o jejichž podání insolvenční soud rozhoduje, a osobám, které mají v insolvenčním řízení něco vykonat; § 75 odst. 2 insolvenčního zákona se nepoužije. Věta první se použije v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii.

§ 12

Zvláštní opatření ve vztahu k povinnosti dlužníka podat insolvenční návrh

(1) Ustanovení § 98 odst. 1 věta první insolvenčního zákona se nepoužije v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 6 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii. To neplatí, pokud úpadek nastal již před přijetím mimořádného opatření při epidemii, nebo pokud úpadek nebyl převážně způsoben v důsledku okolnosti související s mimořádným opatřením při epidemii, která by dlužníku znemožňovala nebo podstatně ztěžovala plnit své peněžité závazky.

(2) Bez ohledu na dobu trvání mimořádného opatření při epidemii zanikne opatření podle odstavce 1 nejpozději 31. prosince 2020.

§ 13

Zvláštní opatření ve vztahu k insolvenčním návrhům podávaným věřiteli

(1) K insolvenčnímu návrhu, který v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. srpna 2020 podal věřitel, se nepřihlíží.

(2) Věřitele, který v době uvedené v odstavci 1 insolvenční návrh podal, insolvenční soud vyrozumí o tom, že se k jeho návrhu nepřihlíží, usnesením, proti němuž nejsou přípustné opravné prostředky.

(3) Toto ustanovení nebrání věřiteli v tom, aby po 31. srpnu 2020 podal nový insolvenční návrh.

§ 14

Zvláštní opatření ve vztahu k plnění splátkového kalendáře

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře v insolvenčním řízení, které bylo zahájeno a v němž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka do 31. května 2019, se v případě rozhodnutí podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona, bylo-li toto rozhodnutí vydáno v období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, nepoužije § 398 odst. 4 insolvenčního zákona. Dlužníkovým návrhem není insolvenční soud vázán. Rozhodnutí podle věty první se doručuje zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné.

(2) V oddlužení plněním splátkového kalendáře v insolvenčním řízení zahájeném do 30. června 2017 lze rozhodnutí podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona vydat i bez svolání schůze věřitelů a doporučení věřitelů k žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek.

(3) V insolvenčních řízeních, která byla zahájena a v nichž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka do 31. května 2019, insolvenční soud nezruší schválené oddlužení podle § 418 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona, pokud by nesplnění podstatné části splátkového kalendáře bylo převážně způsobeno v důsledku okolnosti související s mimořádným opatřením při epidemii.

§ 15

Zvláštní opatření ve vztahu k podmínkám osvobození dlužníka od placení pohledávek

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře může v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na návrh dlužníka insolvenční soud přiznat dlužníku osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, ve kterém dosud nebyly uspokojeny, i tehdy, je-li hodnota plnění, které při splnění oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé, nižší než 30 % jejich pohledávek, nebo nižší než 50 % jejich pohledávek v případě, že soud rozhodoval podle § 398 odst. 4 nebo podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona, nebo nižší než hodnota plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli.

(2) Odstavec 1 platí za předpokladu, že dlužník prokáže, že této hodnoty plnění nebylo dosaženo v důsledku okolností, které nezavinil. Má se za to, že dlužník nezavinil okolnosti, ke kterým došlo v důsledku omezení plynoucího z mimořádného opatření při epidemii, případně jiného opatření přijatého Českou republikou v reakci na rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2, a které znemožňovaly nebo podstatně ztěžovaly plnění povinností podle schváleného způsobu oddlužení.

(3) Ustanovení § 415 věta první a druhá insolvenčního zákona ve znění účinném do 31. května 2019 se nepoužije.

§ 16

Zvláštní opatření ve vztahu k plnění reorganizačního plánu

(1) V insolvenčním řízení, ve kterém byl ke 12. březnu 2020 pravomocně schválen reorganizační plán, který nebyl ještě zcela splněn, je dlužník oprávněn v době, po kterou trvají účinky opatření podle § 12, navrhnout insolvenčnímu soudu, aby rozhodl, že dlužník je oprávněn dočasně přerušit plnění reorganizačního plánu, a to nejdéle do konce doby, po kterou trvají účinky opatření podle § 12. O tomto návrhu insolvenční soud rozhodne po vyjádření insolvenčního správce a věřitelského výboru. Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

(2) Po dobu, na kterou se vztahuje rozhodnutí podle odstavce 1, nelze rozhodnout o přeměně reorganizace v konkurs podle § 363 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona. Dlužníkova povinnost plnit jiné závazky než závazky vyplývající ze schváleného reorganizačního plánu není rozhodnutím podle odstavce 1 dotčena.

(3) V rozhodnutí podle odstavce 1 může insolvenční soud přijmout opatření k ochraně oprávněných zájmů věřitelů, je-li to nutné.

(4) Rozhodnutí o dočasném přerušení plnění reorganizačního plánu nebo o opatření k ochraně věřitelů insolvenční soud změní nebo zruší i bez návrhu, jsou-li pro to závažné důvody.

§ 17

Zvláštní opatření ve vztahu k běhu dob rozhodných pro účely neúčinnosti právních úkonů

Doba, po kterou trvají účinky opatření podle § 12, se nezapočítává do doby, která je podle § 240 odst. 3, § 241 odst. 4 a § 242 odst. 3 insolvenčního zákona rozhodná pro to, zda dlužníkovým právním úkonům lze odporovat postupem podle § 235 a násl. insolvenčního zákona.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ VE VZTAHU K PRÁVNICKÝM OSOBÁM

§ 18

Práva a povinnosti podle § 19 až 22 vznikají jen v době trvání mimořádného opatření při epidemii, v jehož důsledku je znemožněno nebo podstatně znesnadněno konání zasedání orgánu právnické osoby, nejdéle však do 31. prosince 2020, není-li dále stanoveno jinak.

§ 19

Zvláštní opatření ve vztahu k rozhodování orgánů právnických osob

(1) Orgán právnické osoby může rozhodovat mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků i tehdy, nepřipouští-li to zakladatelské právní jednání. Další podmínky rozhodování mimo zasedání orgánu v písemné formě nebo rozhodování orgánu s využitím technických prostředků stanovené zákonem, popřípadě zakladatelským právním jednáním, nejsou dotčeny.

(2) Nestanoví-li zákon nebo zakladatelské právní jednání podmínky rozhodování podle odstavce 1, určí je v případě nejvyššího orgánu statutární orgán, v případě jiného orgánu tento orgán. Tyto podmínky musí být členům orgánu oznámeny v dostatečném předstihu před rozhodováním.

(3) Ustanovení § 652 odst. 2 zákona o obchodních korporacích se nepoužije. Na rozhodování delegátů per rollam se použijí § 652 odst. 1 a § 653 až 655 obdobně.

§ 20

Zvláštní opatření ve vztahu ke členům voleného orgánu právnických osob

(1) Pokud uplyne funkční období člena voleného orgánu právnické osoby, prodlužuje se jeho funkční období do uplynutí 3 měsíců ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření při epidemii; to platí i tehdy, uplyne-li funkční období v době 1 měsíce ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření při epidemii.

(2) Nesouhlasí-li člen voleného orgánu s prodloužením funkčního období podle odstavce 1, do-

ručí nesouhlas před uplynutím funkčního období právnické osobě. V takovém případě se funkční období člena voleného orgánu neprodlužuje.

(3) Pokud neklesne počet členů voleného orgánu právnické osoby pod polovinu, může orgán jmenovat náhradní členy do příštího zasedání orgánu, který je oprávněný členy zvolit nebo jmenovat, i tehdy, nepřipouští-li to zakladatelské právní jednání. K přijetí rozhodnutí je třeba souhlasu všech stávajících členů orgánu, neurčuje-li zakladatelské právní jednání jinak.

(4) Členem voleného orgánu se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána.

§ 21

Zvláštní opatření ve vztahu k projednání řádné účetní závěrky obchodní korporace

Pokud by zákonná lhůta k projednání řádné účetní závěrky společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti nebo družstva měla uplynout dříve než 3 měsíce po skončení mimořádného opatření při epidemii, uplyne 3 měsíce po skončení tohoto opatření, nejpozději však 31. prosince 2020; ustanovení § 181 odst. 2, § 403 odst. 1 a § 638 odst. 2 zákona o obchodních korporacích se nepoužijí.

§ 22

Přechodná ustanovení

(1) Pokud uplynulo funkční období člena voleného orgánu v době mezi dnem přijetí mimořádného opatření při epidemii a dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jeho funkce se obnoví, souhlasí-li s tím a nebyl-li v době mezi dnem přijetí mimořádného opatření při epidemii a dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za něj zvolen, jmenován nebo jinak povolán jiný člen voleného orgánu. Funkce člena voleného orgánu se obnoví dnem doručení souhlasu s obnovením funkce právnické osobě a zaniká uplynutím 3 měsíců ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření.

(2) Bylo-li rozhodování orgánu právnické osoby s využitím technických prostředků svoláno nebo rozhodování mimo zasedání v písemné formě zahájeno přede dnem skončení mimořádného opatření při epidemii, dokončí se za podmínek stanovených v tomto zákoně.

HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ VE VZTAHU K VÝKONU ROZHODNUTÍ A EXEKUCÍM

§ 23

Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, do 30. června 2020 soud neprovede výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí. Soud může provést jiný soupis podle § 327a občanského soudního řádu, soupis na místě samém provede tehdy, pokud je to pro vedení řízení nezbytné. Sepsané věci soud zajistí jenom v případě zvláštního zřetele hodném.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

a) povinný písemně oznámí soudu, že má ve výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí pokračovat; ode dne, kdy mu bylo doručeno písemné oznámení povinného, soud ve výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí pokračuje, nebo

b) výkonem rozhodnutí prodejem movitých věcí jsou vymáhány pohledávky výživného, pohledávky náhrady újmy způsobené poškozenému ublížením na zdraví nebo pohledávky náhrady újmy způsobené úmyslnými trestnými činy.

§ 24

Výkon rozhodnutí prodejem nemovitých věcí

(1) Do 30. června 2020 soud neprovede výkon rozhodnutí prodejem nemovité věci, ve které má povinný místo trvalého pobytu.

(2) Ustanovení § 23 odst. 2 se použije obdobně.

§ 25

(1) Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použijí se ustanovení občanského soudního řádu na postup podle § 23 a 24 obdobně.

(2) Na exekuční řízení se použijí ustanovení § 23 až 24 a odstavec 1 obdobně.

§ 26

Přechodná ustanovení

(1) Není-li dále stanoveno jinak, použije se tento zákon i pro řízení zahájená přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

(2) V řízeních o výkonu rozhodnutí a v exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se § 23 a 24 nepoužijí, byl-li udělen příklep přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

HLAVA VI

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ VE VZTAHU K VÝKONU ROZHODNUTÍ PŘIKÁZÁNÍM POHLEDÁVKY Z ÚČTU U PENĚŽNÍHO ÚSTAVU

§ 27

Zvláštní opatření ve vztahu k výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu

(1) V době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2020 se zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu nevztahují na peněžní prostředky do výše čtyřnásobku životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu[1]).

(2) Výše životního minima jednotlivce se určí podle zvláštního právního předpisu účinného k okamžiku doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí peněžnímu ústavu.

(3) Nestanoví-li se v odstavcích 1 a 2 jinak, § 304b občanského soudního řádu se použije obdobně.

§ 28

Přechodná ustanovení

(1) Není-li dále stanoveno jinak, použije se § 27 i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

(2) Bylo-li usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu doručeno peněžnímu ústavu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, určí se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výše životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu účinného ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

HLAVA VII

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ VE VZTAHU K PRODLENÍ

§ 29

Zvláštní ustanovení o prodlení

Prokáže-li dlužník, že mu omezení plynoucí z mimořádného opatření při epidemii znemožnilo nebo podstatně ztížilo včasné splnění peněžitého dluhu, lze po dlužníkovi po dobu jeho trvání požadovat sankce pro případ prodlení pouze do výše stanovené právním předpisem upravujícím úroky z prodlení. Tyto účinky pominou nejpozději 30. června 2020.

§ 30

K ujednáním odchylujícím se od § 29 se nepřihlíží.

§ 31

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 29 a 30 tohoto zákona se použijí na prodlení, které nastalo ode dne 12. března 2020. Nepoužijí se však na závazky ze smluv uzavřených po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna insolvenčního zákona

§ 32

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného

[1]) Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů.

pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 294/2013 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 182/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 31/2019 Sb. a zákona č. 230/2019 Sb., se mění takto:

1. Za § 127 se vkládá nový § 127a, který včetně nadpisu zní:

„§ 127a

Mimořádné moratorium

(1) V době do 31. srpna 2020 může dlužník, který je podnikatelem a který nebyl ke 12. březnu 2020 v úpadku, podat u insolvenčního soudu před zahájením insolvenčního řízení, případně po jeho zahájení k návrhu jiné osoby, návrh na mimořádné moratorium. Jde-li o návrh na mimořádné moratorium podaný po zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby, musí být podán do 15 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníku insolvenčním soudem. Není-li dále stanoveno jinak, platí pro řízení o tomto návrhu a pro účinky mimořádného moratoria § 117 až 124, § 126 odst. 1, 3 a 4 a § 127. Ustanovení § 118 odst. 1, § 119 odst. 2, § 120 odst. 2 a § 122 odst. 1 a 3 se nepoužijí.

(2) Návrh na mimořádné moratorium musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat:

a) okolnosti, na nichž se zakládá místní příslušnost insolvenčního soudu ve smyslu § 7b,

b) prohlášení o tom, že dlužníkovo středisko hlavních zájmů je v České republice, případně jiné okolnosti, na nichž se zakládá mezinárodní příslušnost insolvenčního soudu,

c) počet dlužníkových zaměstnanců v pracovním poměru k datu podání návrhu,

d) výši dlužníkova obratu za poslední účetní období,

e) čestné prohlášení dlužníka, že
   i. mimořádné moratorium je navrhováno v důsledku mimořádných opatření při epidemii ve smyslu § 1 zákona o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby, případně dalších opatření přijatých Českou republikou v reakci na rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2,
   ii. ke 12. březnu 2020 nebyl v úpadku a že všechny v návrhu obsažené údaje jsou pravdivé a
   iii. v průběhu dvou měsíců před 12. březnem 2020 ani poté nevyplatil členům, společníkům nebo akcionářům nebo osobám jimi ovládaným nebo je ovládajícím nebo členům orgánu mimořádné podíly na zisku, ani mezi ně jinak nerozdělil vlastní zdroje a ani jim neposkytl jiné mimořádné plnění včetně předčasného splácení úvěrů či zápůjček, nebo že bylo veškeré takto poskytnuté plnění vráceno.

(3) Insolvenční soud vyhlásí mimořádné moratorium, jestliže návrh na mimořádné moratorium obsahuje předepsané náležitosti a nebylo-li dosud rozhodnuto o insolvenčním návrhu; jinak návrh na mimořádné moratorium odmítne. V rozhodnutí, kterým se mimořádné moratorium vyhlašuje, insolvenční soud vždy uvede, že se jedná o mimořádné moratorium.

(4) Se zveřejněním rozhodnutí o vyhlášení mimořádného moratoria v insolvenčním rejstříku se spojují účinky podle § 109 odst. 1 písm. b) a c), odst. 2 a 6 a § 111. Ustanovení § 112 a 113 se použijí obdobně. V době po podání návrhu na mimořádné moratorium je dlužník povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře, a společnému zájmu věřitelů je povinen dát přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.

(5) Po dobu trvání mimořádného moratoria nebrání dlužníkovi ustanovení § 111 v tom, aby využil veřejné podpory poskytované podnikatelům ke

zmírnění dopadů onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.

(6) Závazky bezprostředně související se zachováním provozu podniku vzniklé po vyhlášení mimořádného moratoria je dlužník po dobu jeho trvání oprávněn hradit přednostně před dříve splatnými závazky. Osoby, které nejsou podle § 122 odst. 2 oprávněny ukončit smlouvy s dlužníkem výpovědí nebo odstoupením, nejsou po dobu trvání mimořádného moratoria oprávněny odepřít plnění nebo pokračování takových smluv ani na základě jiného důvodu, ledaže jde o odepření nového čerpání úvěru či jiného peněžního plnění v důsledku případu porušení podmínky pro jeho poskytnutí, který nastal již před vyhlášením mimořádného moratoria.

(7) Lhůty k uplatnění práv vůči dlužníku po dobu trvání mimořádného moratoria nezačínají nebo dále neběží.

(8) Insolvenční soud může na návrh dlužníka prodloužit mimořádné moratorium nejdéle o 3 měsíce, jestliže dlužník k takovému návrhu připojí seznam svých závazků, o kterém čestně prohlásí, že je k datu podání návrhu úplný a správný, a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s prodloužením mimořádného moratoria souhlasí. Není-li prohlášení věřitele doručeno insolvenčnímu soudu v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem věřitele nebo odesláno z datové schránky věřitele, musí být podpis věřitele na tomto prohlášení úředně ověřen. Ustanovení § 53 se nepoužije.

(9) Před zánikem mimořádného moratoria podle § 126 odst. 4 insolvenční soud zruší mimořádné moratorium i postupem podle § 124 odst. 2 písm. b), odst. 3 a 4. Ustanovení § 124 odst. 5 se nepoužije. Ustanovení § 124 odst. 2 písm. a) se použije pouze v případě, že mimořádné moratorium bylo prodlouženo podle odstavce 8.

(10) Mimořádné moratorium skončí i tím, že insolvenční soud na dlužníkův návrh rozhodne o jeho skončení nebo vyhlásí moratorium podle § 115. Skončí-li mimořádné moratorium uplynutím doby, na kterou bylo vyhlášeno, nebo rozhodnutím insolvenčního soudu na dlužníkův návrh, vyškrtne insolvenční soud dlužníka neprodleně ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku znepřístupní.

(11) Odpovědnost a ručení podle § 127 se vztahuje i na škodu nebo jinou újmu vzniklou nepravdivým prohlášením ohledně skutečností uvedených v odstavci 2 písm. e) a ohledně seznamu závazků předloženého podle odstavce 8.

(12) Není-li v tomto paragrafu stanoveno jinak, všude tam, kde tento zákon používá označení moratorium, rozumí se tím i mimořádné moratorium.

(13) Ministerstvo spravedlnosti uveřejní elektronický formulář návrhu na mimořádné moratorium způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

2. V § 389 odst. 1 písm. b) se slova „ , která nemá dluhy z podnikání“ zrušují.

§ 33

Přechodné ustanovení

Zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, však zůstávají zachovány.

ČÁST TŘETÍ

Změna občanského soudního řádu

§ 34

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 269/ /1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/ /1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/ /1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/ /1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/ /2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000

Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 80/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb. a zákona č. 227/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 299 odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „ , služebního poměru nebo výkonu veřejné funkce (dále jen „odstupné“)[106])“.

Poznámka pod čarou č. 106 zní:

„[106]) Například § 67 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, § 72 nebo 115 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění zákona č. 144/2017 Sb., § 7 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 138 a násl. zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, § 155 a násl. zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, § 77 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 52 a násl. zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 58 a násl. zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 299 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Z odstupného se srážky vypočítávají zvlášť z každého násobku průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy[106]). Nastoupí-li povinný do práce nebo vznikne-li povinnému právo na některý z příjmů uvedených v odstavcích 1 až 3 v době, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy (dále jen „doba poskytování odstupného“), považují se jednotlivé násobky průměrného výdělku,

měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny po dobu poskytování odstupného za měsíční příjem, na který se vztahují ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy.“.

3. V § 317 odst. 2 se za slovo „nouzi,“ vkládají slova „daňový bonus,“.

4. V § 336i odst. 2 se částka „30 000 Kč“ nahrazuje částkou „100 000 Kč“.

§ 35

Přechodná ustanovení

(1) Není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

(2) Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z daňového bonusu podaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona soud zamítne. Výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z daňového bonusu se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona neprovádí. Soud výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z daňového bonusu i bez návrhu zastaví.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 36

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

192

ZÁKON

ze dne 16. dubna 2020,

kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o České národní bance

V § 32 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 60/1993 Sb., zákona č. 15/ /1998 Sb., zákona č. 442/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 278/2001 Sb., zákona č. 482/2001 Sb., zákona č. 127/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 295/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 156/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 92/2011 Sb., zákona č. 136/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 227/2013 Sb., zákona č. 135/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 89/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb. a zákona č. 277/2019 Sb., se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Do 31. prosince 2021 je Česká národní banka též oprávněna k plnění svých úkolů obchodovat na finančním trhu s investičními nástroji a dalšími cennými papíry, pohledávkami a dalšími aktivy formou nákupů a prodejů, repo obchodů, vkladů, výpůjček, zápůjček nebo termínových obchodů. Ustanovení § 34a tím není dotčeno.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

8 591449 069014 20

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@walstead-moraviapress.com. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2020 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@walstead-moraviapress.com. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc**: Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice**: ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4**: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 9**: DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.